El portaveu del PSOE al Congrés, contrari a les tesis que defensa Jordi Solé Tura

Martín Toval creu que no és possible d'unir l'esquerra

Acusà Pujol d'enfrontar la Generalitat amb els Ajuntaments

El portaveu del PSOE al Congrés de diputats, Eduard Martín Toval, es declarà ahir contrari al projecte d'unificar les esquerres, que defensà Jordi Solé Tura a la Conferència d'Homes i Dones d'Esquerra. Segons Martín Toval, en una etapa democràtica no es pot plantejar la possibilitat que comunistes i socialistes vagin plegats a unes eleccions

Jordi Bosch
Corresponsal

Madrid.— Eduard Martín Toval, portaveu del grup socialista al Congrés de diputats, es mostrà ahir contrari al projecte d'unificar l'esquerra i a les tesis del dirigent del PSUC Jordi Solé Tura. «Els processos d'unitat orgànica al si de l'esquerra no tenen veritables possibilitats, com tampoc no les té cap mena de coalició». Martín Toval explicà que aquesta unificació «se la poden plantejar teòricament diverses personalitats de l'esquerra, com ara el mateix Solé Tura, però els partits polítics no poden dur-la a terme». Digué que l'època de la resistència antifranquista havia passat i que ara, «quan estem en una etapa plenament democràtica, no es pot plantejar la possibilitat que socialistes i comunistes vagin plegats a unes eleccions, entre d'altres coses, perquè defensem tesis i principis absolutament contradictoris i no veig possibles determinades unions entre els partits d'esquerra».

Pel que fa a la possibilitat, comentada en diversos sectors de la política catalana, que Solé Tura s'incorporés al Partit dels Socialistes de Catalunya o que fins i tot fos el líder d'aquest procés d'unificació, digué: «Si vol entrar al PSC-PSOE, el que ha de fer és simplement demanar-ho i, si els òrgans corresponents de la nostra organització consideren que cal promoure'l a un càrrec de representació important, es farà. No oblidem que nosaltres som un partit d'esquerres i que és la dreta qui es dedica a això d'anar a buscar gent. Si en Solé Tura ho vol, el deixarem entrar i després ja veurem què passa».

Pel que fa a les tesis exposades a la Conferència d'Homes i Dones d'Esquerra sobre les dificultats de l'esquerra per a arribar al poder a Catalunya, comentà: «Els socialistes catalans tenim l'obligació de guanyar la dreta catalana i no cal complicar-ho més. Els socialistes guanyarem Convergència quan a ells els toqui perdre, i aquest moment arribarà.».

Martín Toval, que féu aquestes declaracions en una reunió amb periodistes del Parlament de Madrid& considera perjudicial per a Catalunya el fet que a l'Ajuntament i a la Generalitat no governi el mateix partit, «perquè això provoca una guerra pel que fa a la prestació de serveis. El pitjor servei que està fent Jordi Pujol a Catalunya, a part gestionar la Generalitat com si fos una empresa privada mal dirigida, és enfrontar la Generalitat amb els municipis».

ARXIU

Eduard Martín Toval, portaveu del PSOE al Congrés

Consell nacional

UDC confia en una divisió territorial pactada

Barcelona.— El consell nacional d'Unió Democràtica de Catalunya confia d'aconseguir el consens sobre l'ordenació del territori català i considera que el document de treball tramès pel govern al Parlament «té com a objectiu bàsic iniciar un debat públic sobre la divisió territorial perquè tots els estaments interessats puguin participar-hi».

En aquest sentit, el consell nacional d'Unió dóna ple suport a les manifestacions del president del partit, Miquel Coll i Alentorn, a la vegada que subratlla que serà la cambra catalana qui legislarà sobre la nova ordenació territorial de Catalunya «perquè només a aquest organisme correspon aquesta potestat».

Gastronomia d'Avui

Alta cuina catalano-francesa

AGORA. Pça. Joaquim Folguera, 1 (abans Núñez de Arce). Tel. 247 81 89.

CRISTAL PARK. París, 192. Tel. 237 24 44 i 217 06 27. Aparcament.

ELDORADO PETIT. Dolors Monserdà, 51. Tel. 204 51 53.

EL GRAN CAFÉ. Avinyó, 9. Tel. 318 79 86. Ambient elegant del 1900.

EL TÚNEL DE MUNTANER. Sant Màrius, 22. Tel. 212 60 74. Tancat les festes.

FINISTERRE. Diagonal, 469. Tel. 230 91 14. Obert cada dia.

HOSTAL DEL SOL. Passeig de Gràcia, 44. Tel. 215 62 25.

HOSTAL SANT JORDI. Travessera de Dalt, 123. Tel. 213 24 54.

LA SALSA. Pau Claris, 122. Tel. 317 15 98/32 00. Tancat diumenge.

LA TARGARINA. Casanova, 28. Gran Via - Sepúlveda. Tel. 323 08 35. Cuina selecta. Tancat diumenge.

NEICHEL. Av. de Pedralbes, 16 bis. Tel. 203 84 08. Alta gastronomia francesa. Tanca diumenge.

OROTAVA. Consell de Cent, 335. Tel. 302 31 28. Gran festival de la becada.

RENO. Tuset, 27. Tel. 200 91 29. Obert cada dia. Pàrking.

SANT PAULÍ. Muntaner, 101. Tel. 254 75 48. Cuina de mercat.

SOLEY. Bailèn, 29. Tel. 245 21 75. Cuina de mercat. Saló privat, familiar, negocis. Dissabte, tancat.

VIA VENETO. Ganduxer, 10-12. Tel. 200 72 44 i 200 70 24.

Buffet restaurant

TIP TOP. Sardenya, 521. Tel. 219 49 95. Bufet. Migdia: 675 ptes. Festes: 1.500 ptes. Nits amenitzades: 1.650. Pàrking.

Alta cuina catalana

CAN TONI. Sepúlveda, 52. Tel. 325 26 34. Cuina de mercat. Direcció: Josep Perramon.

EL CASTILLO. Montjuïc. Tel. 242 31 12. Vista única. Cuina regional, de les 13 a les 23.

L'AST. Passeig Miramar. Montjuïc. Tel. 241 30 82. Sopar amb Barcelona als vostres peus.

LA JIJONENCA. Rambla de Catalunya, 35. Tel. 317 37 27. Plats del dia. Especialitat en truites. Obert fins a les 2 de la matinada.

MASCARÓ DE PROA. Carme, 40. Tel. 317 06 99. Peix acabat de pescar. Tancat diumenge al vespre i tot el dilluns.

PISCOLABIS. Rambla Catalunya, 49. Tel. 317 45 55. Sandvitxeria-orxateria. Obert fins a les 2 de la matinada.

SOGAS. Rebotiga de «Pitarra» d'Avinyó, 56. Tel. 301 16 47.

TURIA GARDEN. Rambla Catalunya, 41. Tel. 302 31 26. Restaurant jardí. Obert fins a les 3 de la matinada. Pernil, Jabugo i carns.

Alta cuina comarcal i regional

ES PLA. Sant Gervasi de Cassoles, 86. Tels. 212 65 54 i 211 55 00. Cuina menorquina.

GARGANTUA I PANTAGRUEL. Cuina i celler de Lleida. Aragó, 214. Graella a la vista. Targetes. Pàrking. Tancat els diumenges. Tel. 253 20 20.

GORRIA. Diputació, 421. Tel. 245 11 64. Cuina basco-navarresa. El millor forn de rostits i... peix típic basc.

GURIA. Casanova, 97-99, cant. València. Cuina basca. Tel. 253 10 38 i 253 63 25.

JULEPE. Castelldefels. T. 665.00.88. «Gran barbacoa mar i muntanya».

MARISC DIAGONAL. Diagonal, 529. Tel. 239 79 41. Restaurant marisqueria. Peix i marisc diari de Sant Carles. Restaurant, barra de degustació i venda de marisc.

LES MILLORS OBRES DE LA LITERATURA UNIVERSAL.
AQUEST MES:

DE VENDA A TOTES LES LLIBRERIES

Nº 49
450 ptes.

Un dels millors clàssics de la novel·lística nord-americana, popularitzat diverses vegades pel cinema.

I RECORDEU TAMBÉ LES MILLORS OBRES DE LA LITERATURA CATALANA
COL·LECCIÓ FONAMENTAL D'AUTORS CATALANS, en 100 volums, de venda a totes les llibreries.

COL·LECCIÓ COMPLETA

Nom _____ Adreça _____ Tel. _____
Població _____ D.P. _____
☐ Vull subscriure'm a **«Les Millors Obres de la Literatura Catalana»** i a **«Les Millors Obres de la Literatura Universal»**, conjuntament.
☐ Vull subscriure'm només a **«Les Millors Obres de la Literatura Catalana»**.
☐ Quota mensual de 1.200 pessetes. ☐ Primer rebut de ..... pessetes i quota trimestral de 3.000 pessetes.
☐ Quota trimestral de 3.000 pessetes.
☐ Vull subscriure'm a **«Les Millors Obres de la Literatura Universal»**, solament ☐ Quota trimestral de 1.500 pessetes.
Atendré el pagament de la modalitat elegida en la llibreta ____ cte. ct. núm. _____ de l'oficina núm. _____ de la Caixa de Pensions "la Caixa"
Signatura

SUBSCRIVIU-VOS-HI!
Retalleu aquesta butlleta, ompliu-la amb les vostres dades i porteu-la a la vostra llibreria o trameteu-la a **Edicions 62, Provença, 278, 08008 Barcelona**

La col·lecció d'Edicions 62 i "la Caixa".

"la Caixa"
CAIXA DE PENSIONS

AVUI

Director: Josep Faulí i Olivella

Sots-directors: Carles Flo i Benet i Emili Alvarez i Moliné
Redactors en cap: Josep Playà i Pius Pujades (Producció), Angela Vinent (Països Catalans i Fets i Gent), Angel del Castillo (Esports). Caps de secció coordinadors: Jaume Andreu (Política Catalana, Espanya i Economia) i Agustí Pons (Cultura i Espectacles). Seccions: Jordi Capdevila (Espanya), Xavier Horcajo (Economia-Treball), Antoni Reig (Món), Antoni Batista (Fets i Gent), Jaume Pujol-Galceran (Esports), Santiago Riera (Espectacles) i Joan Corbera (Disseny)

Edita: Premsa Catalana, SA.
Gerent: Jordi Cabanas i Orriols.
Administrador: Josep Planas. Director tècnic: Joan Tió. Director de publicitat: Pere Conesa. Cap de promoció i relacions externes: Josep Roig. Cap de personal: Joan Peyretó. Cap de distribució i subscripcions: Xavier Bañó.

Redacció, administració, publicitat i fotocomposició: Consell de Cent, 425. Telèfon: 246 60 00. Tèlex: 54063. Codi postal 08009. Impressora: Publiagraf, S.A.L. Consell de Cent, 224, Barcelona. D.L.B. 20.249-1976

DIFUSIO CONTROLADA PER OJD

Els sikhs, una altra vegada

Quinze mesos després de l'assassinat de la primera ministressa de l'India, Indira Gandhi, i de la conseqüent repressió, el poble sikh desafia una altra vegada el govern central del fill d'Indira, Rajiv. Més de quinze mil sikhs reunits a la seva ciutat santa d'Amrítsar han decidit renovar la crida a la guerra santa, encaminada a obtenir la independència de part del seu Estat, el Panjab, i desfer les obres de reconstrucció que el govern de Delhi havia efectuat al Temple d'Or, el mateix que, el juny del 1984, va ser el centre d'un enfrontament sagnant entre els independentistes i l'exèrcit indi a causa del qual va resultar seriosament malmès. Aquesta reconstrucció, però, va ser feta sense el permís de les autoritats religioses i ara els militants extremistes desafien el govern amb aquest acte que, posteriorment, ha de ser seguit amb una nova reconstrucció sota l'única supervisió de les seves autoritats religioses.

De tota manera, l'acte simbòlic ha estat acompanyat per l'enlairament, al temple, de les banderes del Khalistan, l'Estat independent que desitgen constituir al Panjab, i per la formació d'un Parlament del Khalistan, que pretén prendre qualsevol decisió referida a la seva comunitat.

Poc més d'un any de calma, doncs, en aquella zona de l'India, i ara Rajiv Gandhi ha d'enfrontar-se de nou amb la situació que la seva mare va intentar de resoldre amb les armes i que, al cap i a la fi, li costà la vida. Els milers de sikhs morts a causa d'aquell fet constituïren el brou de cultiu per a una nova situació de gravetat que ara torna a manifestar-se.

Ara Rajiv es troba davant el mateix dilema: intervenir per tal de desallotjar els ocupants del temple, abans que no el transformin en una fortalesa, o començar una llarga negociació, amb el risc que la situació es podreixi lentament sense resultats positius per al govern central. En el primer cas, el primer ministre corre el risc de reduir a no res l'esforç de pacificació del Panjab que va començar en arribar al poder. Per altra banda, l'espera pot acabar en una inexorable intervenció militar que seria catastròfica.

Les alternatives del fill d'Indira, aparentment, no tenen cap sortida satisfactòria. La lluita del govern central per donar una certa autonomia als sikhs és absolutament compromesa davant la força que palesen els partidaris de la independència. Aquest és el repte d'una jugada que l'extremisme sikh ha plantejat sense cap altra via de solució que l'enfrontament directe i sagnant.

AVUI

NOTES D'URBANITAT

Mercat de sentit comú

El professor Anton Espadaler ha participat, juntament amb el professor Isidor Cònsul, en una consideració pública sobre la novel·la *El nom de la rosa,* del professor Umberto Eco, en la seva versió catalana. Això ha passat a l'Ateneu Barcelonès, amb la sala d'actes plena de gom a gom. Han estat unes exposicions memorables, de tat clares i precises. El professor Espadaler s'ha manifestat particularment crític, i molt argumentadament, envers aquesta obra que s'ha fet un respecte tan carismàtic i intocable a tot el món.

En acabat, uns quants amics hem acompanyat els ponents per les escales del vell temple de cultura, que hem anat baixant a poc a poc per anar donant una mica més de corda al tema, segurament perquè el nostre entusiasme havia esdevingut ampliat per la bona feina dels oradors. Semblava que ara no en teníem prou, però el fet és que, en arribar a baix, en aquell entresol de les becaines il·lustres i de les partides d'escacs, ja parlàvem d'una altra matèria potser ben allunyada de la peça italiana que ens havia congregat a ofici. Allà, drets, vàrem allargar la conversa per provar de perdre'ns cap a indeterminacions diverses, d'aquelles que solen acabar amb consideracions climatològiques de barberia o, a vegades, amb discussions futbolístiques més o menys entonades.

Quan la cosa semblava que havia perdut una consistència raonable, el professor Espadaler va proposar d'anar al bar per fer-hi un whisky o bé una altra beguda. Nosaltres vam demanar picon amb glaçons i ell whisky, però, abans de triar entre les marques que li oferia el cambrer, va dubtar un instant. Després li va fer repetir si tenia una marca precisa. El cambrer va fer que sí; i ell va dir: «Doncs, aquesta, que he vist que s'anuncia en català a les cabines telefòniques». Ens va fer gràcia el motiu de l'elecció, perquè nosaltres també el compartim, i això va donar lloc a una altra conversa. Ell va explicar l'anècdota que en el darrer viatge a Londres havia triat de volar amb una companyia anglesa que també s'anuncia en català, malgrat que aquesta preferència li havia de costar alguna dificultat complementària.

Es va comentar com resulta de curiós que alguns productes estrangers vulguin anunciar-se en català mentre els productes catalans topen amb inconvenients seriosos a l'hora d'etiquetar-se en la seva llengua pròpia, per causa de la legislació espanyola que pesa contra aquesta llibertat.

Potser un economista clàssic foraster podria interpretar que aquesta actitud nostra és proteccionista i poc acomodada al mercat lliure que l'entrada flamant a les Comunitats Europees ens reclama, però la realitat, ja ho veieu, resulta ben al contrari: ens obrim a qui se'ns obre.

Doctor Scòpius

retalls

‹LA VANGUARDIA›

Miquel Roca

(...) El reformisme té un cert capital humà: després de les eleccions de Galícia també disposa d'un cert capital polític. Però és a Catalunya on aquest cabal arriba avui dia a l'expressió màxima. Aquest és el punt de partida principal de l'ambiciosa operació. Per aquest motiu no ha de fer estrany que Roca, només quaranta-vuit hores després de signar el document que estableix el comitè d'enllaç entre CDC i el PRD, se n'anés a Girona a explicar l'abast d'aquest compromís i les possibilitats futures per a Catalunya i per a tot Espanya. I és cosa lògica, endemés, perquè la dimensió de Convergència Democràtica de Catalunya després del pacte amb el PRD ja excedeix els límits del catalanisme —sense apartar-se'n, perquè la fórmula ho permet i àdhuc ho afavoreix— per arribar a tot el territori espanyol.

Miquel Roca i Junyent té una capacitat per a fer feina més que considerable. Això se sap. Ara s'enfronta a un desafiament que potser mai s'ha plantejat. I potser ara és quan resultarà més adequat, davant una operació tan complexa i sofisticada, de dedicar-li una expressió rural i senzilla com n'hi ha poques: que tingui aquesta responsabilitat amb salut. Perquè n'hi farà falta.

Ramon Pi
(26-1-86)

«CORRIERE DELLA SERA»

L'escut estel·lar i els pacifistes moderats

La insistència soviètica perquè els nord-americans renunciïn a la iniciativa de defensa estratègica (...) fa encara més difícil de comprendre l'absència de qualsevol moviment popular de protesta. Les masses de joves que entre el 1981 i el 1983 s'havien manifestat contra els euromíssils s'han volatilitzat (...).

Potser és que els dirigents del Kremlin es reserven la possibilitat de recórrer altra vegada a les manifestacions: però el programa d'actuació de l'IDE té terminis molt llargs i no es pot excloure que una decisió d'aquesta mena es reveli inútil. És un fet que, ara com ara, sembla que l'URSS té la intenció d'emprar altres instruments. Si bé continua oposant-se a l'IDE, els nous dirigents soviètics que comanda Gorbatxov empren mitjans diferents, més sofisticats que els dels seus predecessors; i per això, des del punt de vista occidental, més perillosos (...).

Pietro Sormani
(26.01.86)

«LE MONDE»

Una «première» mundial...

Si l'afer Westland provoca tant soroll a la Gran Bretanya, no és solament perquè l'opinió pública és sensible a les peripècies polítiques al si del govern de la senyora Thatcher. Ho és també perquè es tracta de la compra, per part d'una empresa estrangera, d'una part important del capital d'una indústria que actua per a la seguretat nacional.

És per això que l'afer Westland ha provocat aquesta commoció i que és seguit amb tanta atenció, fora del Regne Unit, per tots aquells qui, en el sector sensible de l'aeronàutica militar, consideren que es tracta d'una *première* mundial.

En el cas que els accionistes de Westland acceptessin les propostes de Sikorsky, la casa nord-americana no ha dissimulat la intenció d'anar més enllà del trenta per cent del capital que tindria en un primer moment. Efectivament, s'ha parlat de la perspectiva d'una presa de control que es basaria en una participació del quaranta per cent del capital en una segona fase. Al contrari, el consorci europeu que s'oposa a Sikorsky ha indicat sempre que deixaria el trenta per cent del capital de Westland a la disposició dels accionistes de la societat britànica el dia que aquests, amb l'assegurança d'un futur financer i comercial millor, ho exigissin.

Hi ha precedents al món. Líbia té una participació a la FIAT, a Itàlia. L'Aerospatiale francesa té accions de Messerschmitt - Bolkow - Blohm, a la RFA. La societat americana Pratt and Whitney és accionista de l'SNECMA francesa (...).

Segons l'opinió dels seus accionistes, en la mesura que Westland pot originar una *première* que podria fer jurisprudència i donar idees a altres societats, cal lamentar que l'Aerospatiale, a França, no hagi tingut cura, fa anys, d'entrar en el capital de l'empresa britànica. (...)

Jacques Isnard
26/27.01.86)